

punkt som en væsentlig forudsætning for, at der kan sikres lige og ensartede konkurrencevilkår for tjenestestudbydere på de liberaliserede tjenesteområder.

I rapporten peges på tre mulige områder for en kommende tjenestemæssig liberalisering:

- Lempelse af gældende restriktioner for brugen af faste kredsløb til telefoniformål.
- Yderligere liberalisering på mobilområdet.
- Yderligere liberalisering på satellitområdet.

Rapporten blev behandlet på et møde i Telerådet den 11. marts 1993. På mødet var der bred tilslutning til de foreløbige forslag. Det blev samtidig tilkendegivet overfor Tele Danmark A/S, at rapporten skulle anses som et første varsel om nye kommende liberaliseringer.

Lempelse af gældende restriktioner for brugen af faste kredsløb til telefoni

De gældende regler giver kun i begrænset omfang brugere af faste kredsløb ret til at fællesudnytte disse til telefoniformål.

I medfør af lovens § 2, stk. 3 foreslås det derfor, at de gældende restriktioner for brugen af faste kredsløb til telefoniformål lempes i løbet af første halvår 1994.

Inden liberaliseringen gennemføres, vil der skulle udarbejdes bekendtgørelser herom i medfør af lovens §§ 2 og 3. Såvel Telerådskredsen som Tele Danmark A/S forudsættes inddraget i dette arbejde.

En lempelse af restriktionerne vil give mulighed for udvikling af nye avancerede tjenester, hvor eksempelvis data og tale kombineres.

Forslaget indebærer, at Tele Danmark A/S' eneret på offentlige telefonitjenester på liberaliseringstidspunktet skifter karakter, idet denne fremover vil blive konkurrenceudsat. Forslaget går dermed videre end tjenesteliberaliseringsdirektivet (90/388/EØF) umiddelbart kræver.

Gennemføres den foreslåede liberalisering, fjernes visse fortolkningsmæssige uoverensstemmelser med Europa-Kommissionen om det danske lovgrundlags forenelighed med EF-retten. Kommissionen hævder, at trafikformidling af tale er tilladt inden for såkaldte lukkede brugergrupper, og at de hidtil gældende danske regler for brugen af faste kredsløb derfor er for restriktive. Det samme gælder de tilfælde, hvor et fast kredsløb kun i den ene ende er sammenkoblet med det offentlige telefonnet.

Europa-Kommissionen har ved en åbningskrivelse af 12. juli 1993 pålagt den danske regering at bringe de danske regler i overensstemmelse med Kommissionens fortolkning af tjenesteliberaliseringsdirektivet fra 1990 (90/388/EØF). Den danske regering har i sit svar af 16. september 1993 udtalt, at

nævnte direktiv allerede er implementeret i dansk lovgivning, men at der i øvrigt planlægges gennemført en lovændring, som vil eliminere det problem, Kommissionen har peget på.

Hvis der ikke lovgives, må det forventes, at Europa-Kommissionen vil søge at gennemtvinge sin egen opfattelse. Et sådant forløb kunne resultere i et uoverskueligt reguleringsgrundlag, som samtidig ville indebære, at Tele Danmark A/S' telefonitjeneste ville blive udsat for en næsten lige så stor konkurrence som ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Med forslaget søges således skabt et mere overskueligt reguleringsgrundlag, der samtidig indebærer bedre muligheder for udviklingen af nye tjenester.

For rent gensalg af transmissionskapacitet på faste kredsløb går det foreliggende forslag videre end det liberaliseringsomfang, som Kommissionen kunne tænkes at søge gennemtvunget. Rent gensalg, jf. nedenfor, omfatter trafik, som er opsamlet fra abonnenter i det offentlige telefonnet, videreført via faste kredsløb og herefter distribueret via det offentlige telefonnet til den kaldte abonnent. Ved rent gensalg kan abonnenter i det offentlige telefonnet således tilbydes langdistancesamtaler (nationalt, internationalt) på andre prisvilkår end dem, der er gældende, såfremt sådanne samtaler i sin helhed afvikles via offentlige telefonnet.

I mange lande subsidieres lokalsamtaler i det offentlige telefonnet fortsat af indtægterne fra langdistancesamtaler. Rent gensalg kan derfor i disse lande indebære en væsentlig risiko for, at indtægtsgrundlaget for den offentlige telefonitjeneste undergraves, medmindre der sker en betydelig ændring af lokal- og langdistancetakster. En sådan rebalancering kan i praksis kun gennemføres over en længere årrække, og Kommissionen anerkender derfor generelt, at rent gensalg kan forbydes i lande, som opretholder ene- eller særrettigheder for den offentlige telefonitjeneste.

De danske indenlandske telefonsamtaler er imidlertid allerede tilpasset omkostningerne i en sådan grad, at andre tjenestestudbydere muligheder for brug af rent gensalg ikke forudsætter yderligere rebalancering af taksterne. Dertil kommer, at gældende takster for en landssamtale i Danmark i dag er ca. det dobbelte af taksten for en lokalsamtale.

Derfor er rent gensalg inden for Danmark omfattet af den foreslåede liberalisering.

Også for udlandstrafik indebærer Kommissionens opfattelse, at gældende danske restriktioner for brugen af faste kredsløb ville skulle lempes med deraf følgende risiko for et uoverskueligt reguleringsgrundlag.